

200706048/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/30196 en 07/30195 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 16 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

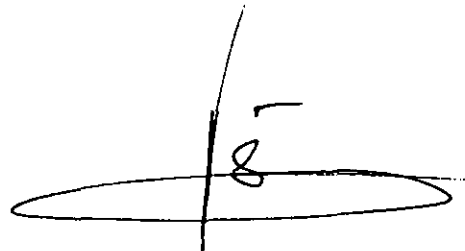
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

91-553.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/30196 (voorlopige voorziening)
AWB 07/30195 (beroep)

V.nr.:

inzake: (die stelt te zijn) geboren op : van (gestelde)
Ivoriaanse nationaliteit, verzoeker,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 27 juli 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 27 juli 2007 waarbij de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen en waarin is bepaald dat hem niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 wordt verleend. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van elser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

2. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 10 augustus 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was E.H. Rauwerda, tolk Frans, ter zitting aanwezig. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Verzoeker heeft niet geloofwaardig gemaakt dat hij de Ivoriaanse nationaliteit bezit en daadwerkelijk uit dat land afkomstig is. Hij heeft geen enkel authentiek document ter onderbouwing van zijn identiteit en nationaliteit overgelegd en hij heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij niet in staat is geweest om dergelijke documenten te verkrijgen. Aan het feit dat verzoeker verwijtbaar ongedocumenteerd is, is niet de conclusie verbonden dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. De geloofwaardigheid van het relaas is getoetst in de zin van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Behalve door het overleggen van documenten, kan verzoeker zijn gestelde nationaliteit onderbouwen door het afleggen van coherente, verifieerbare en aannemelijke verklaringen met betrekking tot zijn gestelde afkomst. Daarvan is echter niet gebleken. De aan verzoeker gestelde elementaire en basale vragen met betrekking tot zijn beweerde land van

NR. VREEMDELING ZKR

21/8/12 15:02

21. AUG. 2007 10:41

23-08-2007 15:02

96%

P.04

herkomst en zijn directe woonomgeving heeft hij grotendeels niet, onvolledig of onjuist beantwoord. Van iemand die stelt afkomstig te zijn uit Ivoorkust en daar zeventien jaar heeft gewoond, mag in redelijkheid worden verwacht, rekening houdend met zijn gestelde opleidingsniveau en leeftijd, dat hij de gevraagde informatie, waarvan mag worden verondersteld dat hij hiermee in het dagelijks leven te maken heeft gehad, kan verschaffen. Zo is verzoeker in gebreke gebleven informatie te verschaffen over zijn stam en over de belangrijkste etnische groepering in Ivoorkust waartoe zijn eigen gestelde bevolkingsgroep behoort. Ook over zijn gestelde directe woonomgeving heeft hij nauwelijks concrete en juiste informatie kunnen verschaffen. Voorts wordt het hem aangerekend dat hij het antwoord schuldig is gebleven op vragen over de UN Peace Mission die in 2004 in zijn woonplaats is aangekomen en die indruk op de bevolking heeft gemaakt. Dat verzoeker enkele vragen wel juist heeft beantwoord, doet hier niet aan af. Aangenomen wordt dat hij zich enige kennis van zaken over Ivoorkust heeft eigen gemaakt, anders dan door feitelijk verblijf aldaar. Namens verzoeker is aangevoerd dat niet reeds in het voornemen is gemotiveerd welke antwoorden van verzoeker onjuist zouden zijn. Deze stelling leidt niet tot een ander oordeel. De rechtshulpverlener heeft immers inzage kunnen hebben in de bronnenmaterialen voor het herkomstonderzoek.

Nu niet geloofwaardig is dat verzoeker afkomstig is uit Ivoorkust, kan geen waarde worden gehecht aan de door hem gestelde problemen die hij heeft ondervonden. Van een nadere, inhoudelijke toetsing wordt dan ook afgezien.

2. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Verzoeker heeft het bestreden besluit, voor zover dat betrekking heeft op de afwijzing van zijn asielaanvraag, gemotiveerd betwist.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

AWB 07/30196 en AWB 07/30195

3

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van de minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van de minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

7. Verzoeker heeft als eerste beroepsgrond aangevoerd dat verweerder een onjuist toetsingskader heeft gehanteerd, nu uit het voornemen en het bestreden besluit blijkt dat aan zijn documentloosheid de conclusie is verbonden dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verweerder heeft in reactie hierop ter zitting zijn standpunt aldus toegelicht dat aan de verklaringen van verzoeker met betrekking tot zijn gestelde land van herkomst is getwijfeld omdat hij de gestelde vragen (niet) juist heeft beantwoord en dat verzoeker deze twijfel niet heeft kunnen wegnemen nu hij geen documenten heeft overgelegd die zijn nationaliteit alsnog zouden kunnen onderbouwen.

8. De voorzieningenrechter is met verzoeker van oordeel dat uit de inhoud van het bestreden besluit noch uit de opbouw ervan direct duidelijk blijkt welk toetsingskader verweerder heeft gehanteerd. Echter, bij nauwkeurige lezing van het bestreden besluit kan niet worden volgehouden dat aan het ontbreken van documenten de conclusie is verbonden dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Daarbij is van belang dat in het bestreden besluit expliciet is vermeld dat de geloofwaardigheid van het relaas is getoetst in het kader van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Deze beroepsgrond faalt derhalve.

9. Voorts heeft verweerder een groot aantal elementen, zoals opgenomen in II.1, aangevoerd en op basis daarvan geconcludeerd dat verzoeker niet geloofwaardig heeft gemaakt dat hij uit Ivoorkust afkomstig is.

10. Verzoeker heeft allereerst betoogd zich niet te kunnen verenigen met de stelling van verweerder dat de informatie die verzoeker wel heeft gegeven voornamelijk informatie betreft die gemakkelijk uit openbare bronnen kan worden verkregen. Daartoe heeft hij aangevoerd dat veel van de vragen die hij niet heeft kunnen beantwoorden eveneens zien op onderwerpen waarover gemakkelijk uit openbare bronnen informatie had kunnen worden verkregen.

De voorzieningenrechter overweegt dat – wat hier ook van zij – dit nog steeds geen verklaring geeft voor het feit dat verzoeker een zeer groot aantal vragen niet (goed) heeft beantwoord. Rekening houdend met zijn opleidingsniveau, mocht verweerder van verzoeker verwachten dat hij basale vragen over zijn gestelde woon- en leefomgeving kon beantwoorden.

11. Daarnaast heeft verzoeker aangevoerd dat verweerder in het voornemen niet heeft kunnen volstaan met de meer algemene stelling dat hij basale vragen grotendeels niet, onvolledig of onjuist heeft beantwoord. Verweerder had alle argumenten die hij in het bestreden besluit aan zijn standpunt ten grondslag heeft gelegd, reeds in het voornemen naar voren moeten brengen.

Verweerder heeft in reactie hierop gesteld dat het beleid, zoals neergelegd in C15/4 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, is toegepast. Hierin is de voornemenprocedure in het AC geregeld. In C15/4 is – kort gezegd – bepaald dat vanwege de aard van de AC-procedure volstaan kan worden met een inhoudelijke omschrijving die duidt op één of meer van de afwijzingsgronden, mits

AWB 07/30196 en AWB 07/30195

4

die omschrijving voor de vreemdeling voldoende houvast biedt om zijn zienswijze op te baseren en wordt ingegaan op alle relevante gronden voor afwijzing. In de beschikking zal vervolgens de toepasselijke afwijzingsgrond of toepasselijke afwijzingsgronden met motivering worden opgenomen.

12. Voor zover verzoeker heeft betoogd dat het hiervoor omschreven beleid onredelijk is, volgt de voorzieningenrechter verzoeker daarin niet. Verzoeker wist immers welke vragen hem waren gesteld. Bovendien had hij ook een groot aantal vragen in het geheel niet beantwoord. Gelet hierop is er geen grond voor het oordeel dat het voornemen hem onvoldoende houvast bood om zijn zienswijze op te baseren. Daarnaast is verzoeker er ook in beroep niet in geslaagd de in het bestreden besluit uitgewerkte motivering te weerleggen.

13. Hetgeen verzoeker overigens in beroep heeft aangevoerd, acht de voorzieningenrechter onvoldoende voor het oordeel dat verweerder aan het geconstateerde gebrek aan kennis van Ivoorkust niet de daaraan in het bestreden besluit toegekende betekenis heeft mogen toekennen. Daarbij heeft verweerder mogen betrekken dat verzoeker er evenmin in is geslaagd zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken door middel van een daartoe geëigend document. De vraag of het ontbreken van deze documenten hem kan worden verweten is hierbij niet van belang.

14. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker heeft kunnen concluderen. Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op één van de gronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

15. Het voorgaande betekent dat verweerder de aanvraag binnen het AC heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

16. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

17. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

AWB 07/30196 en AWB 07/30195

5

V. BESLISSING

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/30195:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/30196:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan op 16 augustus 2007 door mr. C.I.H. Fockens, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.E. Kolk, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op: 16 AUG 2007

VOOR KOPIE CONFORME DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Conc.: MK
Coll: MA
D: C

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

NR. 6326 P. 8. 8

21. AUG. 2007 10:41

P. 08

96%

NR. 4531 P. 12/12

23-08-2007 15:02

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4352-C 23 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-CRAVENHAGE

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Per fax: 070-3651380

Hoger beroep

Amsterdam, 23 augustus 2007

Betreft : / Raad van State / AWB 07/30196 en 07/30195
Ons kenmerk : 00602238/WW/ww
Uw kenmerk : IND nr. 0707.22.0003 / V nr.

Geachte heer, mevrouw,

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepsschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 07/30196 en 07/30195, d.d. 16 augustus 2007, verzonden op 16 augustus 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 8 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellant is van opvatting dat de beschikking onvoldoende inzichtelijk is. Er wordt in de beschikking wel vermeld dat het relaas is getoetst in het kader van artikel 31, eerste lid, van de Vw maar in de beschikking wordt toch overwogen dat belanghebbende geen enkel authentiek document ter onderbouwing van zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd, hetgeen hem wordt aangerekend. Verder staat er in de beschikking dat het ontbreken van nationaliteit- en identiteitspapieren die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag aan hem is toe te rekenen. Deze overwegingen in de beschikking komen dusdanig overeen met hetgeen in de Vc C3.6.1 dat er vanuit moet worden gegaan dat wel bedoeld is om artikel 31, tweede lid, onder f tegen te werpen. Er is sprake van een innerlijk tegenstrijdige beschikking. In het voornemen is bovendien gesteld dat de geloofwaardigheid wordt aangetast door het ontbreken van

documenten. Het voornemen is herhaald en ingelast in de beschikking. De rechtbank heeft ten onrechte niet geconcludeerd dat er hiermee in strijd is gehandeld met het motiveringsbeginsel.

Grief II

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 10 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

In de zienswijze was aangevoerd dat belanghebbende wel informatie heeft kunnen geven over zijn directe leefomgeving. Daarover is toen geoordeeld in de beschikking (vierde pagina, derde alinea) dat dit de zaak niet anders maakt omdat het hier informatie betreft die gemakkelijk kan worden verkregen. Daarnaast wordt overwogen in een alinea daarvoor ten aanzien van de opmerking van de rechtshulpverlener dat hij wel juiste antwoorden heeft gegeven, dat het informatie betreft die gemakkelijk uit openbare informatie kan worden verkregen. Als argument wordt aldus enkel gebruikt dat de juiste antwoorden kunnen worden opgezocht. Hiermee wordt zonder nadere motivering opzij geschoven dat appellant wel juiste informatie heeft gegeven. Het argument dat de informatie gemakkelijk te verkrijgen zou zijn is onvoldoende. De informatie die hij niet heeft kunnen geven is namelijk tevens makkelijk uit openbare bronnen te verkrijgen. Het argument is dan ook onvoldoende motivering om zijn kennis die hij wel heeft niet mee te wegen in de beschikking. Ten onrechte heeft de rechtbank niet geconcludeerd dat de motivering van de beschikking op dit punt onvoldoende is. Bij de vaststelling dat hij een aantal vragen niet heeft beantwoord moet immers worden meewogen dat hij een aantal vragen wel heeft beantwoord. Nu uit de beschikking blijkt dat dit in zijn geheel niet is meegewogen is de beschikking in strijd met het motiveringsbeginsel.

Grief III

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 11 en 12 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Er wordt door de rechtbank verwezen naar het beleid neergelegd in C15/4 van de vreemdelingencirculaire. Er staat daarin dat kan worden volstaan met een inhoudelijke omschrijving die duidt op één of meer van de afwijzingsgronden. Echter in dit geval is er in het voornemen gesteld dat van hem verwacht mag worden dat hij informatie zou hebben kunnen verschaffen over onder meer namen van plaatsen, steden en/of dorpen in de omgeving van zijn woonplaats. Verder wordt er in het voornemen niets concreets genoemd. Appellant heeft bovendien nu juist wel dorpen in de buurt en regio's genoemd. Er is daarom onvoldoende in het voornemen onderbouwd waarom appellant vragen onjuist dan wel incompleet zou hebben beantwoord omdat het enige concrete voorbeeld wat er wordt gegeven niet juist is. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte niet geoordeeld dat het voornemen onvoldoende was gemotiveerd. Het voornemen bood dan ook wel degelijk onvoldoende houvast om de zienswijze op te baseren.

Grief IV

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 13 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder bij haar oordeel heeft mogen betrekken dat appellant er evenmin in is geslaagd zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken door middel van een

daartoe geëigend document en dat de vraag of het ontbreken van deze documenten hem kan worden verweten hierbij niet van belang is. Artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000 is niet tegengeworpen. Nu wordt alsnog het niet hebben van documenten meegewogen en bovendien wordt daarbij niet eens meegewogen dat appellant niet kan beschikken over een paspoort en een identiteitskaart volgens de informatie in het ambtsbericht. De rechtbank heeft daarom ten onrechte niet geconcludeerd dat de beschikking op dit punt onvoldoende gemotiveerd is.

Grief V

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 14 t/m 17 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellant verwijst hierbij naar hetgeen hiervoor is aangevoerd bij de andere grieven. Verweerder heeft niet in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van de verklaringen van appellant kunnen concluderen. Verweerder had de aanvraag niet binnen het AC kunnen afwijzen. Bovendien staat hier dat verweerder de aanvraag heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. In de beschikking is slechts artikel 31, eerste lid genoemd. Bovendien is dit onderwerp juist aan de orde geweest en overweegt de rechtbank zelf in overweging 8 dat het relaas is getoetst in het kader van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. De rechtbank heeft hier dan ook een onjuiste conclusie getrokken die niet strookt met de beschikking. Appellant is gezien hetgeen hiervoor naar voren is gebracht van mening dat de beschikking vernietigd had dienen te worden op grond van motiveringsgebreken. Het beroep had dan ook gegrond dienen te worden verklaard en verweerder had veroordeeld dienen te worden in de proceskosten.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. M. Woudwijk

cc. GCPV